ydria ſup fontē ⁊ ꝯfringat̄ rota
ſup ciſternā ⁊ reuertat̄ puluis in
terrā ſuā vnde erat ⁊ ſpūs redeat
ad deū q̄ dedit illū· Vanitas vani
tatū dixit eccl̄iaſtes ⁊ oīa vanitas
Cūqꝫ eēt ſapiētiſſimus eccl̄iaſtes
docuit populū et enarrauit q̄ fece
rat ⁊ inueſtigās ꝯpoſuit ꝑabolas
multas· Queſiuit v̓ba vtilia ⁊ ꝯ̄
ſcripſit ſermones rectiſſiōs ac ve
ritate plenos· Verba ſapiētiū ſi
cut ſtimuli ⁊ q̄ſi claui in altum de
fixi q̄ ꝑ mgr̄oꝝ ꝯſiliū data ſunt a
paſtore vno· Hijs ampliꝰ fili mi
ne req̄ras· Faciēdi plures libros
nullꝰ eſt finis freq̄nſqꝫ meditacō
carnis afflictio eſt· Finē loq̄ndi
pariter oīs audiamꝰ· Deū time et
mādata eiꝰ obſerua· hoc eſt oīs
homo· Cūcta q̄ fiūt adducet deꝰ i
iudiciū pro omni errato· ſiue bo
nū ſiue malū ſit·

¶ Explicit eccleſiaſtes·
¶ Incip̄· cātica cāticoꝝ·

Oſculet̄ me oſcu
lo oris ſui· Quia
meliora ſūt vbe
ra tua vino fra
grācia vnguen
tis optīs· Oleū
effuſū nomen tuū: ideo adoleſcen
tule dilexerūt te· Trahe me poſt te
Curremꝰ i odorē vngētoꝝ tuoꝝ·
Introduxit me rex in cellaria ſua
Exultabimꝰ et letabimur i te: me
mores vberꝝ tuoꝝ ſup vinū· Recti
diligūt te Nigra ſum ſed formoſa
filie iheruſalē· ſicut tabnacula ce
dar· ſicut pelles ſalomōis Nolite
me ꝯſiderare qꝛ fuſca ſim· qꝛ deco
lorauit me ſol· Filij matris mee
pugnauerūt ꝯtra me· poſuerūt me
cuſtodē in vineis· Vineā meā nō
cuſtodiui· Indica mihi quē dili
git aīa mea· vbi paſcas vbi cu
bes in meridie ne vagari incipiā
poſt greges ſodaliū tuoꝝ· Si ig
noras te o pulcherrima int̄ mulie
res· egredere et abi poſt veſtigia
gregū ⁊ paſce hedos tuos iuxta tab
nacula paſtoꝝ Equitatui meo in
curribꝫ pharaōis aſſimilaui te ami
ca mea Pulchre ſunt gene tue ſi
cut turturis· collū tuū ſicut moni
lia· Murenulas aureas faciemꝰ
tibi: v̓miculatas argento Cū eēt
rex in accubitu ſuo· nardꝰ mea de
dit odorē ſuū· Faſciculꝰ mirre di
lectus meꝰ mihi int̄ vbera mea ꝯ
morabit̄· Botrꝰ cipri dilcūs meꝰ
mihi in vineis engaddi· Ecce tu
pulchr̄ es amica mea ecce tu pul
chra oculi tui columbaꝝ· Ecce tu
pulchra es dilecte mi ⁊ decorꝰ le
ctulus nr̄ floridus· tigna domoꝝ
nr̄aꝝ cedrīa· laq̄aria nr̄a cipſſina
Ego flos cāpi ⁊ liliū ꝯualliū
Sicut liliū int̄ ſpinas ſic aīca
mea int̄ filias· Sicut malꝰ int̄ lig
na ſiluaꝝ ſic dilectꝰ meus int̄ fili
os· Sub vmbra illiꝰ quē deſidera
uerā ſedi ⁊ fructꝰ eius dulcis gut
turi meo· Introduxit me rex i cel
lā vinariā ordinauit in me carita
tē· Fulcite me floribꝰ· ſtipate me
malis· quia amore lāgueo Leua
eius ſub capite meo ⁊ dextra illiꝰ
amplexabit̄ me· Adiuro vos filij
ihrl̄m per capreas ceruoſqꝫ cāpo
rū neqꝫ ſuſcitetis neqꝫ vigilare fa
ciatis dilectā quo aduſqꝫ ipſa ve
lit· Vox dilecti mei· Ecce iſte venit

ſaliens in mōtibꝫ trāſiliēs colles.
Sīlis ē dilcūs meꝰ capree hīnnu
loq̧ ceruoꝝ. En ipſe ſtat poſt pietē
nr̄m reſpiciēs p̄ feneſtras ꝓſpici
ens p̄ cācellos. En dilcūs meꝰ loq̄
tur m̄. Surge ꝓpera amica mea. co
lūba mea. formoſa mea ⁊ veni. Iā
enī hyems trāſijt ymber abijt et
receſſit. Flores apparuerūt in terra
nr̄a: tp̄s putacōis aduenit. Vox
turturis audita ē in t̄ra nr̄a. ficus
ꝓtulit groſſos ſuos. vinee florē
tes dederūt odorē ſuū. Surge ꝓpera
amica mea ſpecōſa mea ⁊ veni: co
lūba mea ī foraminibꝫ petre in cau
na macerie. Oſtēde m̄ faciē tuā. ſo
net vox tua in auribꝫ meis. Vox
enī tua dulcis ⁊ facies tua decora.
Capite nobꝭ vulpes puulas q̄ de
moliūt̄ vineas. Nā vinea nr̄a flo
ruit. Dilcūs meꝰ m̄ ⁊ ego illi q̄ pa
ſcit̄ int̄ lilia donec aſpiret dies et
inclinentur vmbre. Reuertere: ſilis
eſto dilecte mi capree hīnuloq̧
ceruoꝝ ſup mōtes bethel.

IN lectulo meo p̄ nocte q̄ſiui quē
diligit aīa mea. Queſiui illū ⁊ nō
inueni. Surgā ⁊ circuibo ciuitatē p̄
vicos et plateas q̄rā quē diligit
aīa mea. Queſiui illū ⁊ nō inueni
Inuenerūt me vigiles q̄ cuſtodiūt
ciuitatē. Num quē diligit anima
mea vidiſtis. Paululū cū ptran
ſiſſē eos inueni quē diligit aīa
mea. Tenui eū nec dimittā donec
introducā illū in domū m̄ris mee
⁊ i cubiculū genitricis mee. Adiu
ro vos filie ihr̄lm p̄ capreas cer
uoſq̧ campoꝝ ne ſuſcitetis neq̧
vigilaē faciatis dilectā donec ip̄a
velit. Que ē iſta q̄ aſcēdit p̄ deſtū
ſicut ṽgula fumi ex aromatibus
mirre ⁊ thuris ⁊ vniūſi pulueris
pigmētarij. En lectulū ſalomōis
ſexagīta fortes ambiūt ex fortiſſi
mis iſrl̄ oēs tenētes gladios ⁊
ad bella doctiſſimi. Vniuſcuiuſq̧
enſis ſup femur ſuū ꝓpt̄ timores no
cturnos. Ferculū fecit ſibi rex ſa
lomon de lignis libani. Colūnas
eiꝰ fecit argēteas. reclinatoriū au
reū aſcēſū purpureū media carita
te ꝯſtrauit ꝓpt̄ filias ihr̄lm. Egre
dimī filie ſyon ⁊ videte regē ſalo
monē ī dyademate q̄ coronauit il
lū m̄r ſua in die deſpōſacōnis illiꝰ
⁊ in die leticie cordis eiꝰ.

QVā pulchra es amica mea q̄
pulchrā es. Oculi tui colūba
rū abſq̧ eo qđ intrīſecꝰ latꝫ. Capil
li tui ſic greges capꝛaꝝ q̄ aſcēderūt
de mōte galaad. Dētes tui ſic gre
ges tonſaꝝ q̄ aſcēderūt de laua cro.
Oēs gemell̄ fetibꝫ et ſterilis nō
eſt int̄ eas. Sic vitta coccinea la
bia tua et eloquiū tuū dulce. Sic
fragmē malipunici ita gene tue
abſq̧ eo qđ intrīſecꝰ latet. Sic tur
ris dauid collū tuū q̄ edificata ē
cū ꝓpugnacul̄. Mille clipei pendēt ex
ea: oīs armatura fortiū. Duo vbe
ra tua ſic duo hīnuli capree ge
melli q̄ paſcūt̄ in lilijs donec aſpi
ret dies ⁊ inclinēt̄ vmbre. Vadā
ad mōtē mirre ⁊ ad collē thuris.
Tota pulc̄ es amica mea ⁊ macl̄a
nō ē ī te. Veni de libano ſpōſa mea
veni de libano veni. Coronaberis de
capite amana. de v̄tice ſanir ⁊ her
mō. de cubilibꝫ leonū. de mōtibꝰ
pdoꝝ. vulnaſti cor meū ſoror mea
ſpōſa vulneraſti cor meū ī vno ocu
loꝝ tuoꝝ ⁊ ī vno crine colli tui. q̄
pulcre ſūt mamme tue ſoror mea ſpōſa

Pulcħora ſunt vbera tua vino et
odoꝛ vnguẽtoꝝ tuoꝝ ſup oĩa aro
mata· Fauꝰ diſtillans labia tua
ſponſa mel ⁊ lac ſb lingua tua et
odoꝛ veſtimẽtoꝝ tuoꝝ ſicut odoꝛ
thuris· Ortus ꝯcluſus ſoroꝛ mea
ſpõſa· ortꝰ ꝯcluſus fons ſignatꝰ·
Emiſſiões tue paradiſus maloꝛum
punicoꝝ cum pomoꝝ fructibus·
Cipri cũ nardo· nardꝰ ⁊ crocus fi
ſtula ⁊ cinamomũ cũ vniũſis lig
nis libani· mirra ⁊ aloes cũ oĩbꝫ
pmis vnguẽtis· Fõs oꝛtoꝝ puteꝰ
aq̃ꝝ viuẽtiũ q̃ fluũt ĩpetu de liba
no Surge aq̃lo ⁊ veni auſter pfla
oꝛtũ meũ ⁊ fluẽt aromata illius·
Veniat dilectus meus in oꝛtũ
ſuũ ut ꝯmedat fructũ pomo
rũ ſuoꝝ· Veni ĩ oꝛtũ meum ſoroꝛ
mea ſponſa· meſſui mirrã meã cũ
aromatibus meis· Comedi fauũ
cũ melle meo· bibi vinũ meũ cum
lacte meo Comedite amici ⁊ bibi
te ⁊ inebriamĩ cariſſimi· Ego doꝛ
mio ⁊ coꝛ meũ vigilat· Vox dilcĩ
mei pulſantis· Apĩ m̃ ſoroꝛ mea·
amica mea· colũba mea· immacu
lata mea· qꝛ caput meũ plenũ eſt
rore ⁊ cincinni mei guttis noctiũ
expoliaui me tunica mea· q̃uo in
duar illa? Laui pedes meos· q̃uo
inq̃nabo illos? Dilcũs meꝰ miſit
manũ ſuã p foramẽ ⁊ vẽter meus
intremuit ad tactũ eius· Surrexi
ut apirẽ dilecto meo· Manꝰ mee
ſtillauerũt mirrã ⁊ digiti mei ple
ni mirra pbatiſſimã· Peſſulũ oſtij
mei apui dilecto meo at ille decli
nauerat atqꝫ trãſierat· Aĩa mea
liq̃facta eſt ut dilectꝰ locutus eſt
Queſiui et nõ inueni illũ· vocaui
⁊ nõ rñdit mihi Inuenerunt me
cuſtodes qui circuierũt ciuitatẽ·
Percuſſerũt me ⁊ vulnerauerũt me·
tulerũt palliũ meũ cuſtodes muro
rũ· Adiuro vos filie iħruſalez ſi
inueneritis dilectũ meũ ut nũcie
tis ei· qꝛ amore langueo· Qualis
eſt dilectꝰ tuꝰ ex dilecto o pulcħ
rima mulieꝝ? Qualꝭ ẽ dilectꝰ tuꝰ
ex dilecto· qꝛ ſic adiuraſti nos·
Dilectus meꝰ cãdidus ⁊ rubicun
dus electus ex milibꝫ· Caput eiꝰ
auꝝ optimũ· come eiꝰ ſicut elate
palmaꝝ nigre q̃ĩ coruꝰ· Oculi eiꝰ
ſicut colũbe ſup riuulos aq̃ꝝ q̃ la
cte ſunt lote ⁊ reſidẽt iuxͣ fluenta
pleniſſima· Gene illiꝰ ſicut aure
ole aromatũ ꝯſite a pigmẽtarijs
Labia eiꝰ lilia diſtillantia mirrã
pmã· Manus illiꝰ tornatiles au
ree: plene iacĩctis· Venꝭ eiꝰ ebur
neus diſtinctus ſaphiris· Crura
illiꝰ colũne marmoree q̃ fundate
ſũt ſup baſes aureas· Species eiꝰ
ut libani electꝰ ut cedri· Guttur il
lius ſuauiſſimũ et totus deſidera
bilꝭ· Talis ẽ dilectus meus ⁊ ipſe
eſt amicus meꝰ filie iħruſalem·
Quo abijt dilcũs tuꝰ o pulcħria
mulieꝝ? q̃ declinauit dilcũs tuꝰ·
Et queremꝰ eum tecũ·
Dilectus meus deſcẽdit in oꝛ
tũ ſuũ ad areolaꝫ aromatũ
ut paſcatꝭ in oꝛtis ⁊ lilia colligat·
Ego dilecto meo ⁊ dilcũs meꝰ m̃·
q̃ paſcitꝭ inꝭ lilia· Pulcħr̃ es ami
ca mea ſuauis ⁊ decora ſicut iħru
ſalẽ· terribilꝭ ut caſtroꝝ acies oꝛ
dĩata· Auerte oculos tuos a me
qꝛ ipi me auolare fecerũt Capilli
tui ſicut grex caprarũ q̃ apparue
rũt de galaad Dẽtes tui ſicut gre
ges ouiũ q̃ aſcẽderũt de lauacro·

Omīs gemellꝰ fetibꝫ ⁊ ſterilꝰ nō ē i
eis Sicut cortex malipunici ſic ge
ne tue abſqꝫ occultis tuis· Sexagi
ta ſūt regīe ⁊ octogita ꝯcubine ⁊
adoleſcētulaꝝ nō ē nūs Vna ē co
lūba mea perfecta mea vna ē mr̄i
ſue: electa genitrici ſue Viderūt eā fi
lie ſyō ⁊ btīſſimā p̄dicauerūt regi
ne ⁊ ꝯcubine laudauerūt eā Que ē
iſta q̄ ꝓgredit̄ q̄ſi aurora ꝯſurgēs
pulchra ut luna· electa ut ſol· tri
bilꝰ ut caſtroꝝ acies ordiata. De
nō meū
ſcēdi i ortū nucū ut viderē poma cō
uallīū ⁊ īſpicerē ſi floruiſſꝫ vinea
⁊ germinaſſent malapunica· Ne
ſciui· Aīa mea ꝯturbauit me ꝓpt̄
q̄drigas aminadab Reūtere reū
tere ſunamitis reuertere reuertē
ut intueamur te·
femoꝝ
QVid videbis i ſunamite niſi
choros caſtrorum. Q̄m pul
chri ſūt greſſus tui i calciamētis
filia p̄ncipis Iūcture feminū tuo
rū ſicut monilia q̄ fabricata ſunt
manu artificis· Vmbilicꝰ tuꝰ cra
ter tornatilꝰ nūq̄ indigēs poculis
Venť tuꝰ ſicut aceruꝰ tritici valla
tus liliīs · Duo vbera tua ſic̄ duo
hinnuli gemelli capree· Collum
tuū ſic̄ turris eburnea· oculi tui ſi
cut piſcine i eſebon q̄ ſūt in porta
filie multitudīs· Naſus tuꝰ ſic̄ tur
ris libani q̄ reſpicit ꝯtrā damaſcū
Caput tuū ut carmelꝰ ⁊ come ca
pitis tui ſic̄ purpura regis iūcta
canalibꝫ· Q̄m pulchra es ⁊ q̄ decο
ra cariſſiā in delicīs· Statura tua
aſſimilata eſt palme ⁊ vbera tua
botris· Dixi· Aſcēdaꝫ in palmā et
apprehēdaꝫ fructꝰ eiꝰ· Et erūt vbe
ra tua ſic̄ botri vinee et odoꝛ oris
tui ſic̄ odoꝛ maloꝝ· guttur tuū ſic̄
vinū optimū dignū dilecto meo
ad potādū· labīſqꝫ ⁊ dētibꝫ illiꝰ
ad rumiandū· Ego dilcō meo ⁊ ad
me ꝯūſio eiꝰ Veni dilecte mi egre
diamur i agꝝ ꝯmoremur i villis
Mane ſurgamꝰ ad vineas videa
mꝰ ſi floruit vinea· ſi flores fructꝰ
ꝑturiūt· ſi floruerūt malapunica·
Ibi dabo tibi vbera mea· Mādra
gore dederūt odorē in portis nr̄is·
Omnia poma noua ⁊ vetera dile
cte mi ſeruaui tibi·
QVis m̄ det te frēꝫ meū ſugen
tē vbeā mr̄is mee ut inueniā
te foris ⁊ deoſculer ⁊ iā me nemo
deſpitiat. Apprehēdā te ⁊ ducā te
in domū mr̄is mee ⁊ i cubiculū ge
nitricis mee· Ibi me docebꝭ ⁊ dabo
tibi poculū ex vino cōdito et mu
ſtū maloꝝ gnatoꝝ meorū· Leua
eiꝰ ſb capite meo ⁊ dextra illiꝰ am
plexabit̄ me· Adiuro vos filie ihe
ruſalē ne ſuſcitetis neqꝫ euigilare
faciatis dilcāꝫ donec ipa velit Que
ē iſta q̄ aſcēdit de deſto delicīs af
fluēs inixa ſup dilectū ſuū. Sb ar
bore malo ſuſcitaui te· Ibi corrēp
ta ē mr̄ tua· ibi violata ē genitrix
tua· Pone me ut ſignaculū ſuper cor
tuū ut ſignaculū ſup brchiū tuū· qꝛ
fortis ē ut mors dilectō durā ſic̄ in
ferꝰ emulacō Lāpades eiꝰ ut lāpa
des ignis atqꝫ flāmaꝝ· Aq̄ multe
nō potuerūt extīguē caritatē nec flu
mia obruēt illā· Si dederit hō oēꝫ
ſbaꝫ domꝰ ſue ꝓ dilectōe q̄ſi nl̄ de
ſpiciet eā· Soror nr̄a pua ⁊ vbera
nō hꝫ· Quid faciēꝰ ſorori nr̄e i die
q̄n alloq̄nda ē. Si murꝰ ē edifice
mꝰ ſup eū ꝓpugnacula argētea Si
oſtiū ē ꝯpigamꝰ illd tabulꝰ cedri
nis Ego murꝰ ⁊ vbeā mea ſic̄ turris

exquo facta ſũ corã eo q̃ſi pacẽ re
piens. Vinea fuit pacifico i ea q̃
hʒ ꝑplos. Tradidit eã cuſtodibꝫ
vir affert ꝓ fructu ei9 mille argẽ
teos. Vinea mea corã me ẽ Mille
tui pacifici et ducẽti hijs q̃ cuſto
diũt fruct9 ei9. Que habitas i or
tis. amici auſcultãt. fac me audi
re vocẽ tuã. Fuge dilecte mi ꝛ aſſi
milaẽ capree hinnuloqꝫ ceruorũ
ſup montes aromatũ.

¶ Explicit̃ prologus. cap̄ ca cāt.
¶ Incip̄. li. ecclesiaſtic9

Diligite iuſticiã q̃
iudicatis terraꝫ.
Sẽtite de dño in
bonitate ꝛ i ſimpli
citate cordis q̃ri
te illũ Quoniã in
uenit̃ ab hijs q̃ non tẽptant illũ
apparet aũt eis q̃ fidẽ hñt in illũ.
Peruerſe eñ cogitacões ſepãt a
deo. ꝓbata autẽ ṽtus corripit inſi
piẽtes. qm̃ in maliuolã aĩaꝫ non
introibit ſapĩa nec hitabit i cor
pe ſb̃dito pctĩs. Sanct9 eñ ſpũs
diſcipline effugiet fictũ ꝛ auferet
ſe a cogitacõibꝫ que ſũt ſine intel
lectu ꝛ corripiet̃ a ſupueniẽte ini
q̃tate Benign9 ẽ eñ ſpũs ſapiẽ ꝛ
non liberabit maledictũ a labijs
ſuis. qm̃ renũ illius teſtis eſt de9
ꝛ cordis ei9 ſcrutator eſt verus ꝛ
ligue illi9 auditor. Qm̃ ſpũs dñi
repleuit orbẽ terraꝝ ꝛ hoc qd̃ ꝯti
net oĩa ſciãꝫ hʒ vocis. Propt̃ hoc
q̃ loq̃tur iniqua nõ p̃t latẽ nec p̃
teriet illũ corripiẽs iudiciũ. In co
gitacõibꝫ ei impij interogatio erit
ſermonũ aũt illi9 auditio ad deũ
veniet ad correpcõeꝫ iniq̃tatũ illi9
Qm̃ auris zeli audit oĩa ꝛ tumul
tus murmuracõnũ nõ abſcõdet̃.
Cuſtodite ergo vos a murmura
tione q̃ nihil ꝓdeſt ꝛ a detractiõe
parcite lingue. quia ſermo obſcur9
in vacuũ nõ ibit. os aũt qd̃ men
tit̃ occidit aĩaꝫ. Nolite zelaẽ mor
tẽ in errore vite vr̃e. neqꝫ acq̃ratis
pdicõneꝫ in opibꝫ manuũ vr̃aꝝ
Quoniã de9 mortẽ nõ fecit. nec le
tatur in pdicõe viuoꝝ Creauit ei
ut eẽnt õmia ꝛ ſanabiles fecit na
cõnes orbis t̃raꝝ ꝛ nõ eſt in illis
medicamẽtũ extminij nec infero
rũ regnũ in t̃ra Juſtitia eñ perpe
tua ẽ ꝛ immoꝛ̃lis. iniuſtitia auteꝫ
mortis acq̃ſitio. Impij aũt mani
bus et ṽbis acceꝛſiere illã ꝛ eſti
mãtes illã amicã. defluxerẽt ꝛ ſpõ
ſiones poſuerẽt ad illaꝫ qm̃ morte
digni ſũt q̃ ſunt ex pte illi9.
Dixerũt eñ impij cogitantes
apud ſe nõ recte. Exiguũ et
cũ tedio ẽ tp̃s vite nr̃e ꝛ nõ ẽ re
frigeriũ in fine hoĩs ꝛ nõ eſt qui
agnitus ſit reuerſus ab inferis.
Quia ex nihilo nati ſumus ꝛ poſt
hoc erim9 tãq̃ ſi nõ fuerim9 Qm̃
fum9 afflat9 ẽ in naribꝫ nr̃is ꝛ ſer
mo ſcintille ad ꝯmouẽdũ cor no
ſtrũ. q̃ extinct9 ciñis erit corpus
nr̃m ꝛ ſpũs diffundet̃ tãq̃ moll̃
aer ꝛ trãſibit vita nr̃a tãq̃ veſti
giũ nubis et ſicut nebula diſſol
uetur q̃ fugata ẽ a radijs ſolis ꝛ
a calore illi9 aggrauata. Et nomẽ
nr̃m obliuionẽ accipiet p tp̃s ꝛ
nemo hẽbit memoriaꝫ operũ nr̃o
rũ. Vmbre eñ trãſit9 ẽ tp̃s nr̃m
ꝛ nõ eſt reuerſio finis nr̃i. qm̃ cõ
ſignata eſt et nemo reuertitur.